

N:o 39 a.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 maj 1893.
 — — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl Maj:ts framställningar dels under riksstatens fjerde hufvudtitel om anslag till generalstabens topografiska arbeten och dels under sjette hufvudtiteln om anslag till rikets ekonomiska kartverk.

(Statsutskottets utlåtande n:o 7 a.)

Till Konungen.

I den till Riksdagen den 16 sistlidne januari aflättna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kongl. Maj:t under anslagstiteln »generalstabens topografiska arbeten» å fjerde hufvudtiteln föreslagit Riksdagen att på extra stat för år 1894 bevilja, till fortsättande af generalstabens topografiska arbeten, 90,000 kronor.

Vidare har Eders Kongl. Maj:t i samma proposition under sjette hufvudtiteln föreslagit, att Riksdagen måtte, utöfver det å nämnda hufvudtitel för rikets ekonomiska kartverk uppförda ordinarie anslag, 6,000 kronor, under samma hufvudtitel på extra stat för år 1894 anvisa till de ekonomisk-geografiska kartarbetena i Norrbottens län och de delar af Vesterbottens län, som vore belägna ofvan odlingsgränsen eller ingå i kartblad, tillhörande den under utgifning varande kartan öfver

förstnämnda län, 31,000 kronor och för de ekonomiska kartarbetena i öfriga delar af riket 45,000 kronor, eller tillsammans 76,000 kronor, äfvensom medgifva, att möjligen uppstående behållningar å båda anslagen finge användas äfven till bestridande af utgifter för det topografiska kartverket.

Då Eders Kongl. Maj:t nu åter förnyat sin af de tre senaste lagtima Riksdagarne afslagna framställning om förhöjning till 90,000 kronor af anslaget till det topografiska kartverket, samt behovet af ökade hjälpmedel för bedrifvande af särskildt vissa till detta kartverk hörande arbeten synts Riksdagen efter den utredning i ämnet, som lemnats till statsrådsprotokollet, vara till fullo ådagalagdt, har Riksdagen ansett sig böra här ingå i undersökning, huruvida icke genom vidtagande af ändamålsenliga åtgärder beträffande anordningen af kartarbetena i deras helhet skulle kunna beredas möjlighet att, utan att öfverskrida summan af de till kartverken nu utgående anslag och utan att träda de ekonomiska kartverkens speciella intresse för nära, tillgodose ifrågavarande behof. Såsom ett steg i sådan rigtning har då för Riksdagen framställt sig ett återupptagande, ehuru i betydligt modifierad form, af den plan till de allmänna kartarbetenas bedrifvande, som Eders Kongl. Maj:t, i anledning af 1880 års Riksdags skrifvelse i ämnet, framlade för 1885 års Riksdag, men som då icke vann Riksdagens godkännande. Enligt denna plan skulle de ekonomiska och topografiska kartverken i afseende å personal och anslag sammanslås till ett enda kartverk, benämndt »rikets allmänna kartverk», hvarjemte vederbörande anslag skulle något höjas och åtskilliga förenklingar vidtagas i arbetsmetoderna. Riksdagen föreställer sig nu, att, om en närmare förening mellan de olika kartverken kunde åstadkommas så till vida, att dels de till dem utgående anslag sammanfördes till ett enda, hvilket af Eders Kongl. Maj:t sedermera finge mellan de tre verken fördelas, dels ock de hinder, hvilka för närvarande i viss mån förefinnas för ett användande af ett verks personal för något af de andras behof, undanröjdes, härigenom skulle beredas afsevärda fördelar och detta icke allenast för de topografiska utan äfven för de ekonomiska kartarbetena. Olägenheten af att de till de allmänna kartarbetena anvisade anslagen äro till på förhand af Riksdagen bestämde belopp fördelade mellan de tre verken synes Riksdagen tydligen framgå deraf, att verkens arbeten äro i vissa afseenden likartade och i andra åter af hvarandra beroende. Det närmare samarbete mellan verken, som skulle möjliggöras genom den af Riksdagen förordade anordningen, måste enligt Riksdagens förmenande vara egnadt att

åstadkomma en minskning i åtskilliga utgiftsposter, hvarigenom åter ökade medel kunde blifva tillgängliga för tillgodoseende af sådana grenar af det allmänna kartlägningsarbetet, hvilka vid hvarje tidpunkt kunde anses företrädesvis deraf vara i behof.

I afvaktan på att utredning och förslag i det af Riksdagen ofvan angifna syfte blifver af Eders Kongl. Maj:t för Riksdagen framlagdt, anser sig Riksdagen emellertid icke kunna medgifva någon förhöjning af nu utgående anslag till de topografiska arbetena.

Hvad Eders Kongl. Maj:t under anslagstiteln »rikets ekonomiska kartverk» äskat och föreslagit har icke gifvit anledning till annan särskild erinran än att Riksdagen, med afseende å innehållet i chefens för generalstabens topografiska afdelning i statsrådsprotokollet öfver civilärenden omförmälda promemoria, velat framhålla angelägenheten af att definitivt beslut snarast fattas, huruvida den ursprungligen allenast för Norrbottens län afsedda, enklare och i mindre skala försiggående ekonomiska kartläggningen skall utsträckas längre söderut, än nu är bestämdt, eller icke; och har Riksdagen i detta hänseende föreställt sig, att med afseende ej mindre å ifrågavarande kartlägnings relativa billighet än äfven derå, att skalan och metoden synas vara fullt tillfyllestgörande äfven för de inre, glest bebyggda delarne af mellersta Norrland, samt möjligen äfven för vissa delar af södra Norrland och norra Svealand, samma kartläggning borde få fortgå icke obetydligt längre söderut. Härigenom skulle de för fullbordande af hela landets ekonomiska kartläggning erforderliga kostnaderna komma att nedbringas, i följd hvaraf, om nu utgående anslagsbelopp fortfarande under en följd af år anvisades, denna kartläggning komme att fullbordas tidigare än man nu kan beräkna.

I sammanhang med det förestående har Riksdagen till sist velat fästa uppmärksamhet på en i fråga om användningen af anslaget till de topografiska arbetena förekommande, enligt Riksdagens förmenande mindre egentlig anordning. Enligt hvad Riksdagen inhemtat, utgå nemligen från detta anslag dagtraktamenten jemväl till de aspiranter vid generalstabens, hvilka under den egentliga aspiranttiden för sin egen utbildning äro kommenderade till tjenstgöring vid de topografiska arbetena. Då denna deras tjenstgöring emellertid icke är till något egentligt gagn, utan snarare till hinders för fortgången af dessa arbeten, synes det Riksdagen riktigare, att medel till ifrågavarande dagtraktamenten beredas från annat håll.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, har Riksdagen, på sätt i Riksdagens skrifvelse angående regleringen af utgifterna under riks-

statens fjerde och sjettem hufvudtitlar anmälts, *dels* på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts under fjerde hufvudtiteln gjorda framställning om anslag till fortsättande af generalstabens topografiska arbeten, att Riksdagen till berörda ändamål på extra stat för år 1894 anvisat 75,000 kronor, och *dels* utöfver det å riksstatens sjettem hufvudtitel för rikets ekonomiska kartverk uppförda ordinarie anslag, 6,000 kronor, under samma hufvudtitel på extra stat för år 1894 anvisat till de ekonomisk-geografiska kartarbetena i Norrbottens län och de delar af Vesterbottens län, som äro belägna ofvan odlingsgränsen eller ingå i kartblad, tillhörande den under utgifning varande kartan öfver förstnämnda län, 31,000 kronor och för de ekonomiska kartarbetena i öfriga delar af riket 45,000 kronor, eller tillsammans 76,000 kronor, äfvensom medgifvit, att möjligen uppstående behållningar å båda anslagen må användas äfven till bestridande af utgifter för det topografiska kartverket.

Stockholm den 2 maj 1893.

Med undersåtlig vörndnad.
